

JAK POMÓC DZIECKU BUDOWAĆ PRAWIDŁOWE RELACJE Z RÓWIEŚNIKAMI?

Każdy rodzic chciałby, aby jego dziecko było lubiane przez rówieśników, by miało przyjaciół i dobrze się czuło wśród swoich koleżanek i kolegów. Rzeczywistość bywa jednak różna. Rozwiązywanie konfliktów rówieśniczych wymaga odpowiedniego podejścia oraz wiedzy. To zadanie może okazać się bardzo trudne szczególnie dla rodzica, który chce pomóc swojemu dziecku. Przyczyna jest prosta – wszystko co dotyczy naszych własnych dzieci budzi w nas ogromne emocje. Niełatwo zachować tak bardzo potrzebny dystans i obiektywizm. Problemy dziecka w kontaktach z rówieśnikami nie zawsze wynikają z odrzucenia przez grupę, czasem zachowania samego dziecka sprawiają, że jest odrzucane lub samo się alienuje i nie potrafi nawiązać bliskich relacji z rówieśnikami. Zdając sobie z tego sprawę warto wiedzieć jak mu pomóc i z czyjej pomocy skorzystać.

- **Rozmowa z wychowawcą**

Najlepiej zacząć od rozmowy z wychowawcą, by dowiedzieć się jak sprawa wygląda z jego perspektywy. Warto podzielić się swoimi spostrzeżeniami, porównać stanowiska, przedyskutować wszelkie wątpliwości. Współpraca rodzica ze szkołą powinna prowadzić do rozwiązania sytuacji i wypracowania strategii, która zaradzi sytuacji, poprzez eliminację niepożądanych zachowań, zarówno u dziecka jak i u grupy.

- **Rozmowa z dzieckiem**

Uważne i pełne empatii rozmowy z dzieckiem to klucz do sukcesu. Warto wsłuchiwać się w to co mówi dziecko. Dowiedzieć się gdzie leży problem. W rozmowach z dzieckiem najlepiej odwoływać się do własnych doświadczeń, analizować swoje i cudze zachowania, ich skutki i emocje z tym związane. Podpowiadać właściwe rozwiązania. Na barkach rodzica spoczywa także wyjaśnienie dziecku, co utrudnia mu jego relacje z rówieśnikami. Nie zapomnijcie też o wzmacnianiu tych zachowań dziecka, które pomagają mu budować prawidłowe kontakty z pozostałymi członkami grupy. W rozmowie dziecko musi mieć możliwość podzielenia się swoimi spostrzeżeniami i odczuciami. Należy zwrócić uwagę na to, by nie oceniać samego dziecka, a jedynie jego zachowania. To bardzo ważne dla jego poczucia bezpieczeństwa i własnej wartości.

- **Reguły**

Rolą dorosłych jest ustalenie i konsekwentne dbanie o przestrzeganie reguł i pewnych zachowań. Dziecko musi wiedzieć co jest akceptowane, a co nie. Żadne niepożądane zachowania nie powinny przejść naszej uwadze. Konsekwencja i jeszcze raz konsekwencja. Przestrzeganie zasad musi dotyczyć wszystkich miejsc, w których dziecko ma styczność z rówieśnikami: szkoła, dom, podwórko.

- **Odrzucenie przez grupę**

Bywa, że dziecko nie jest akceptowane przez grupę. Problem jest wówczas dosyć złożony. Nie zawsze wiąże się z zachowaniem odrzucanego dziecka. Bywa też wynikiem nieprawidłowego funkcjonowania grupy. W takiej sytuacji konieczna jest interwencja specjalisty, np. pedagoga szkolnego lub działania długofalowe wychowawcy klasy.

- **Rola rodzica**

Zaangażowanie rodzica w kontakt ze szkołą nie kończy jego roli w tej sprawie. Rodzic może zrobić wiele dobrego organizując spotkania swojego dziecka z dziećmi ze szkoły. Warto poobserwować, co się dzieje z dziećmi, gdy nieco wycofamy się z zabawy. Pamiętajmy jednak, aby mimo naszych uczuć do dziecka zachować obiektywizm w ocenie sytuacji.

Źródło: Agata Szymendera – coach dziecięcy i rodzicielski.